

Z krajské rady

Region na veletrhu představí atraktivní průmyslové zóny

Vysočina • Už koncem dubna představí Vysočina své průmyslové zóny na veletrhu investičních příležitostí Urbis v Brně. Rozhodli o tom krajský radní. Kraj tím chce pomoci hlavně menším obcím, které mají pozemky pro průmysl připravené, nemají ale peníze na jejich propagaci.

Náměstek hejtmána Miloš Vystrčil (ODS) říká, že kraj chce podpořit zejména pestrou strukturu menších podniků, na které budou navazovat další pracovní místa ve službách. „Velký investor sice po-

může k rychlému rozvoji regionu, znamená ale také velké sociální riziko v případě neúspěchu,“ zdůvodnil Vystrčil s tím, že radní právě proto nechtějí vymýšlet velké zóny, ale podpořit stávající menší místa.

Ze současných 420 hektarů průmyslových zón je na Vysočině obsazena asi jedna třetina. Investoři mají zájem především o místa u dálnice D1, a tak jsou problémy například v Bystřici nad Pernštejnem nebo v Třebíči, která přitom trpí nejvyšší nezaměstnaností v kraji.

Výborná poloha těsně u dálnice D1 je pro průmyslovou zónu v Humpolci typická. Kraj chce ale ukázat investorům i další dobře připravená místa. Foto: Luboš Pavlíček

Město si oddechne od aut

Velké Meziříčí • Ještě letos začne stavba třetí části obchvatu města, který z centra po dlouhých letech odvede nákladní auta. Obchvat přijde na desítky milionů korun, i když je třetí etapa jen asi půldruhého kilometru dlouhá. Musí se ale postavit tři mosty, z toho dva přes železnici.

Krajská rada vyhlásila výběrová řízení také na dodavatele obchvatu obce Oslavička. Obě stavby jsou součástí dlouhodobého záměru zlepšit spojení mezi Třebíčí a Velkým Meziříčím, tedy dálnici D1. Spojení má zmírnit neutěšenou situaci hospodářsky nejslabšího regionu kraje. Investice za více než půl miliardy korun mají být dokončeny nejpozději v roce 2006. Na trase je už zprůjezdněný obchvat Trnavy za 90 milionů. Další obchvat bude u obce Oslavice a investice

v příštím roce čekají i nerovný úsek u obce Pocoucov. Finance poskytuje Státní fond dopravní infrastruktury, kraj platí výkup pozemků a projektovou dokumentaci.

Kraj Vysočina letos za opravy silnic druhých a třetích tříd zaplatí asi 400 milionů korun. Většinu peněz přitom získá ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Ze samotného krajského rozpočtu půjde na tyto opravy zhruba 56 milionů.

Kromě napojení Třebíčska na dálnici letos pokračuje oprava silnice mezi Novým Veselem a Bohdalovem, což je nejkritičtější úsek spojnice Žďáru nad Sázavou s krajským městem. Generální rekonstrukce čeká také silnice mezi Jihlavou a Telčí, která bude brzy vypadat jako silnice první třídy. To by mělo přispět i turistickému rozvoji regionu.

Školy se brzy změní k lepšímu

Alena Štěrbová: Každý rok kvalitního vzdělání navíc znamená o deset procent vyšší plat

Vysočina • Školy v kraji mohou už v krátké době pomáhat firmám a zaměstnavatelům se školením a vzděláváním zaměstnanců. Umožní to projekt Adaptabilní škola, který se bude ucházet o peníze z Evropské unie.

Během následujících tří let by mělo na Vysočinu přijít z Evropského sociálního fondu, jednoho ze strukturálních fondů EU, více než 50 milionů korun, a to pouze v rámci jednoho opatření operačního programu pro rozvoj lidských zdrojů. Tyto peníze budou určeny na další profesní vzdělávání. To znamená na všechno, co souvisí s celoživotním studiem zaměstnanců firem nebo nezaměstnaných, ale také s přeměnou samotných odborných škol. Ty by měly do budoucna své žáky více připravit na praktický život a orientaci v informacích a naopak vyžadovat méně memorování, a poskytovat rovněž doškolení, rekvalifikace a další formy profesního vzdělávání stávajícím či budoucím zaměstnancům firem podle jejich poptávky. Kraj vypisuje granty, které na takovou podporu dalšího profesního vzdělávání brzy vypíše. Peníze ze slíbených evropských padesá-

ti milionů by tak měly dostat organizace, které připraví lektory a školitele, programy pro vzdělávání dospělých a třeba k tomu využijí i odbornosti některých krajských středních škol právě pro doškolení zaměstnanců firem. „S růstem vzdělání se přímou úměrou snižuje nebezpečí, že bude pracovník nezaměstnaný. Zároveň každý rok strávený intenzivním vzděláváním znamená v průměru o deset procent vyšší plat. To je statistika,“ vysvětluje náměstkyně hejtmána pro školství Alena Štěrbová (US-DEU) a dodává: „Zajistíme tak vlastně odlehčení sociálního systému. Zavedení takového způsobu vzdělávání, kdy člověk může po celý život v kratších kurzech navazovat na své počáteční vzdělávání, je pro jeho celoživotní zaměstnatelnost velmi důležité.“

Jeden z velkých projektů, který se bude o dotace z Evropské unie ucházet, je krajský záměr s názvem Adaptabilní škola. Střední odborné školy a střední odborná učiliště na Vysočině by podle něj měly změnit systém své práce, aby jejich absolventi získávali nejnovější poznatky o svém oboru, zároveň ale také praktický ná-

Odborné školy se učí připravit své žáky na praktický život. Své služby nabídnout mohou nabídnout i podnikům pro jejich zaměstnance. Foto: Luboš Pavlíček

mi zacházet a jak je dále rozvíjet. „Aby byli informačně gramotní, aby si uměli z té spousty informací vybrat ty správné a použitelné, domluvili se cizími jazyky a nebáli se problémů,“ popisuje Štěrbová.

Druhá část projektu spočívá v postupné přeměně některých těchto škol také na partnerské organizace pro firmy, které chtějí umožnit další odborné vzdělání svým zaměstnancům. Toho by měli využívat zejména ti zaměstnavatelé, kteří si jinak podobnou péči o své pracovníky zatím nemohou dovolit. „Nejprve je třeba

zjistit, po jakém typu vzdělání je mezi firmami poptávka, a podle toho školy mohou programy připravit,“ plánuje Alena Štěrbová.

Kraj předpokládá, že se s podobnými projekty budou o slíbené peníze ucházet i další organizace. Například města, hospodářské a agrární komory, mikroregiony, neziskové organizace a další. Přímou na odboru školství bude jeden z pracovníků všem uchazečům s jejich záměry pomáhat. Zájemem kraje je, aby skutečně většina ze slíbených padesáti milionů korun na další profesní vzdělávání zůstala na Vysočině.

Region pohledem statistiků

Vysočina • Ten, kdo žije na Vysočině, má šanci dožít se výrazně vyššího věku než obyvatelé z jiných krajů. Jihlavský zdravotní ústav vydal analýzu stavu obyvatel Vysočiny, ze které vyplývá, že je kraj mimořádně zdravým místem. Lidé se zde dožívají dokonce o rok vyššího věku, než je republikový průměr. Ve srovnání s tímto průměrem jsou na tom lidé na Vysočině také lépe z hlediska výskytu nádorových onemocnění. V republice jejich počet mírně stoupá, na Vysočině je však mezi muži třetí nejmenší výskyt nádorů, u žen v kraji se nádory dokonce vyskytují nejméně ze všech regionů ČR.

To, že je Vysočina zdravým regionem, dokládá i takzvaná naděje na dožití.

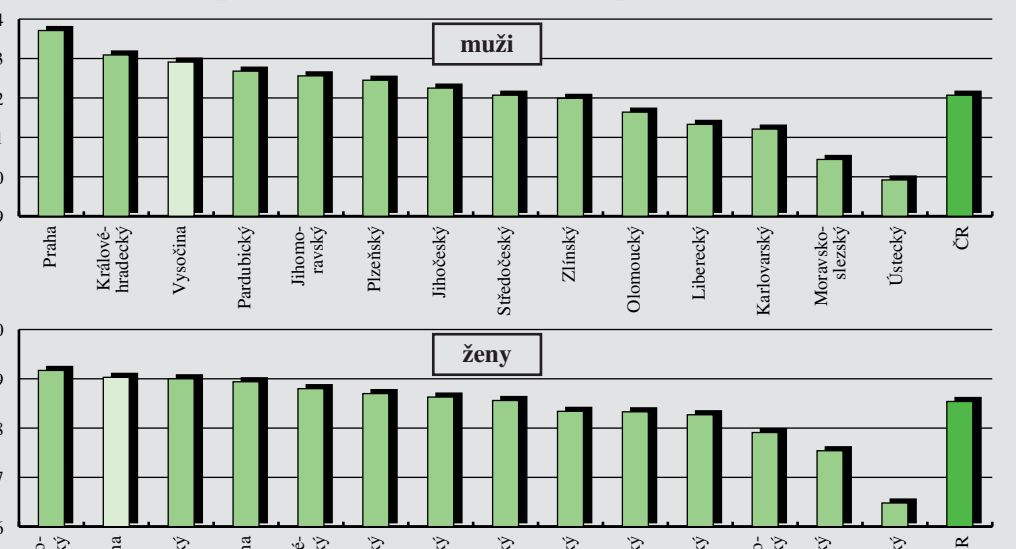
Naděje dožití při narození, nebo také střední délka života při narození, je ukazatel vyja-

dřující předpokládaný věk, kterého dosáhne člověk, který se

narodil ve sledovaném období na daném území. Tento ukaza-

tel statistici vypočítávají z tabulek úmrtnosti.

Naděje dožití při narození v krajích ČR (průměr let 2001 - 2002)

Rozhovor měsíce

Leoš Friedl: Hlavně aby sloužilo zdravotníčko

Sportovcem kraje Vysočina byl 11. března v Pelhřimově vyhlášen jihlavský tenista Leoš Friedl. Přinášíme exkluzivní rozhovor z USA, kde Leoš Friedl právě hraje na turnajích.

Co pro vás znamená zisk titulu Sportovec kraje Vysočina?

„Titul sportovec Vysočiny mě moc potěšil, mám z toho obrovskou radost. Vážím si každého ocenění, ať v anketách, nebo když někdo přijde a řekne mi, že jsem sehrál skvělý zápas, že jsem hrál dobře. To potěší každého. Mám radost hlavně díky svým rodičům, kteří mě od začátku podporovali. Možná právě oni

mají z tohoto ocenění větší radost než já. Za všemi mými úspěchy stojí hlavně rodiče, rodina vůbec a všichni, kdo do mě vkládali bez sebemenšího tlaku všechny svoje úspory. Stranou kvůli mně šla trochu i sestra Lenka, za což se jí rovněž omlouvám, ale zároveň také děkuji. Teď na všech těch slavnostních vyhlášeních rodiče alespoň poznají, jaké je to být populární, jaká je chuť slávy. Taťka za mě cenu přebíral už potřetí. Mě samotnému toto ocenění dodává trochu víc síly a také motivace do dalších turnajů. Také mě nutí víc na sobě pracovat a v tenise se dál zlepšovat.“

Jak jste se dostal se dostal k tenisu? Kdy jste vzal poprvé do ruky raketu?

„S tenisem jsem začínal u nás na dvoře asi v sedmi letech pínkáním o stodolu a garáž. Bohužel

tam byla i okna a tak taťka chodil každý druhý den ke sklenáři. Později už je nechával rozbitá, protože věděl, že by se asi nedo-platil. Trénoval jsem také v Dušejově na pískovém kurtu. Od osmi let jsem začal jezdit do tenisové školy na Spartak. Mamka na mě vždycky po práci počkala na autobusovém nádraží v Jihlavě a spolu jsme šli na tenis.“

Zkoušel jste i jiné sporty? Kdy vás napadlo se tenisem žít?

„Samozřejmě jako každý vesnický kluk jsem dělal všechny sporty, naše vesnice a náš ročník byly velice sportovně založené. Hráli jsme nejvíce fotbal, ho-

kej, bendy hokej a jezdili jsme i cyklistický Závod míru ve vesnickém podání z jedné dědiny do druhé. Udělali jsme si trikoty a podle vítězů a vrchařských premií jsme si je oblékali. Výjimkou nebyl ani nohejbal a volejbal, prostě povedená sportovní vesnice, každý den od odpoledne až do setmění. Živit tenisem mě napadlo kolem 18. roku, když jsem po Česku občas někde dostal nějakou tu kačku. Najednou se to zlepšovalo a zlepšovalo.“

Co považujete za svůj největší tenisový úspěch a co za největší propadák?

„Největším úspěchem je ur-

čitě vyhraný mix na Wimbledonu 2001 a pak také to, že jsem se vůbec dostal tam, kde jsem. Hráť největší a nejlepší turnaje na světě ve svém oboru je prostě paráda! A největší propadák? Asi začátek sezóny 2002, kdy jsem půl roku nevyhrál pořádný zápas.“

Jak často trénujete?

„Jak kdy. Na turnaji, pokud je člověk v soutěži, je to tak hodinka až dvě denně, v přípravném období na sezónu minimálně tři hodiny tenisu a dvě hodiny mimo, to je třeba fotbal, běh, nebo posilovna. Jsem spíše tréninkovější typ, trénuvat mě baví.“

Proti komu se vám hraje dobře a kterého soupeře nemáte rád?

„Asi nejlepší je hrát proti top hráčům, protože člověk nemá co ztratit a může hrát uvolněně. A proti komu ne? To asi proti Če-

chům, protože se všichni dobře známe a víme, na koho co platí.“

Cím se bavíte ve volném čase?

„Volno nejraději trávím s přítelkyní. Na turnajích v Americe miluju golf, na který se chystám i teď. Jinak si odpočinu jakýmkoliv druhem sportu, takže i aktivním sportem odpočívám a relaxuji.“

Máte naplánovanou budoucnost? Jak dlouho se chcete tenisem žít?

„Určitě bych chtěl ještě pár roků hrát minimálně na úrovni, na jaké hraji teď, ale raději i výše. Určitě pro to budu dělat hodně, u nás už je hodně starších hráčů, kteří by mohli skončit, a tak se možná naskytne šance dostat se výše na žebříčku. Určitě chci hrát minimálně do 30, ale vše záleží i na zdraví a výsledcích. Hlavně aby zdravotníčko sloužilo, to je nejdůležitější.“